

Kreadoe

Tot voor kort had ik hier nog nooit van gehoord. Kreadoe... Wat is dat? Het blijkt de beurs van het jaar te zijn voor creatievelingen zoals ik. *Wist ik veel.* Het is dat mijn begeleiding mij hierop attendeerde, anders was ik er niet naartoe gegaan. En voordat ik die knoop had doorgemaakt, was er geringe twijfel geweest. Niet omdat ik me afvroeg of het wel echt iets voor mij was of dat het ticket te duur was. Nee! De twijfel zat hem erin dat het op zo'n beurs ontzettend druk kan worden. Ik zou mijn angsten (de vele mensen, het autorijden, een onbekende omgeving) onder ogen moeten komen. Ook zou ik alles van te voren goed moeten plannen zodat zoveel mogelijk voorspelbaar is en ik minder spanning zou hebben.

Maar voordat ik de kaartjes had gekocht, had ik eerst nog even uitgezocht waar die Kreabeurs precies was, in de Jaarbeurs in Utrecht, en hoe ik daar kon komen. Als ik er namelijk niet met mijn auto zou kunnen komen omdat het midden in de stad zou liggen waar ik niet doorheen durf te rijden, zou het voor mij ophouden. De trein is voor mij ook geen alternatief, dat roept op voorhand al heel veel spanning op, daarnaast is het ook nog eens duurder dan met de auto. Gelukkig was de route overzichtelijk en bestond deze voornamelijk uit snelweg. Niets hield me dus nog tegen om een ticket te kopen en dus besloot ik samen met mijn moeder de gok te wagen. Op naar de Jaarbeurs in Utrecht!

We hadden besloten om bij een P+R punt te parkeren, omdat dit goedkoper was dan bij de Jaarbeurs zelf. Vanaf het P+R punt kon je dan met je parkeerkaartje de bus pakken (ca.15 min) naar de Jaarbeurs. Het leek een goed plan, maar toen we op het P+R punt aankwamen bleek alles anders te zijn dan verwacht. Er stonden nergens borden of aanwijzingen, het was niet duidelijk hoe je aan een goedkoop kaartje kwam waarmee je ook met de bus kon reizen. Iets wat ik van tevoren op de site gelezen had. Niemand in de buurt wist iets en de betaalautomaat werkte ook niet naar

behoren. Kortom alles zat tegen en ik raakte behoorlijk overstuur. Wat nu? Ik ga geen 28 euro betalen om buiten de stad te kunnen parkeren. Dan is parkeren bij de Jaarbeurs nog goedkoper! En dus besloten we na al dat gedoe toch maar bij de Jaarbeurs zelf te parkeren.

Met zweet onder mijn oksels liep ik samen met mijn moeder de Jaarbeurs in. Wat is het groot. Ik was onder de indruk. Maar moest eerst plassen, zoals alle vrouwen, er stond een megalange rij. Pff...wat een drama. Daarna konden we eindelijk naar de Kreabeurs. Jippie! Ondanks alles wat er die ochtend was misgegaan, keek ik er ontzettend naar uit. Dit wordt genieten!

Er staan immens veel kraampjes, overal is wel wat te zien. Zoveel leuke dingen, zoveel keus. Ik zie rechts van me een kraam met kerstdecoratie en links verkopen ze diamontpainting stuff. O, en daar hebben ze leuke boeken voor Bullet journaling. Mijn hoofd tolt van alle indrukken en wanneer ik de kraampjes met haakspullen voor me zie, raak ik helemaal op tilt. Zoveel gave spullen, ik wil het allemaal hebben.

Na een tijdje ben ik blij dat ik even kan zitten. Wat kan eten en mijn aankopen kan bekijken. Zoveel mensen, het lijkt wel een groot wespennest. Het vervelendste vind ik dat ze steeds voor mijn voeten lopen, in de weg staan, wanneer ik iets bij een kraam wil bekijken. En ik ben niet iemand die ze aan de kant duwt om het te kunnen zien. Hierdoor heb ik niet alles gezien wat ik wilde zien. Maar is dat erg? Het is hier zo groot en er is zoveel te bekijken. Ik zal echt niet alles kunnen zien.

Mijn moeder en ik besluiten verder te gaan, we zijn nog lang niet klaar. Ik hoop maar dat ik het volhou want ik wil nog zoveel zien en doen, maar ik merk nu al dat mijn energie op is. *Kom Iris, nog even doorgaan!*